

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Guy Kleynen

Kostja: Ministrite Nõukogu

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikleid 56 ja 63 ning Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikleid 36 ja 41 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba liikmesriigil kehtestada ja säilitada korda, mille kohaselt maksustatakse mitteresidendist pankade makstavaid intresse kõrgema määraga, kohaldades maksuvabastust või madalamat maksu-määra ainult intressidele, mida maksavad Belgia pangad?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Tivoli (Itaalia) 4. märtsil 2013 — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale versus Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Kohtuasi C-106/13)

(2013/C 141/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Tivoli

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Francesco Fierro, Fabiana Marmorale

Kostjad: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

Eelotsuse küsimus

Kas Itaalia Vabariigi õigusnormid ja eeskätt seaduse nr 1150/42 artikkel 33, mis võimaldab kohalikel omavalitsusiüksustel reguleerida ehitiste ja/või planeeringu muutmist oma territooriumil vastavalt üldpõhimõtetele, mis on ette nähtud eespool nimetatud seaduses, seaduse nr 10/77 artiklis 1 ja üksikutes maakondades vastu võetud seadustes, koosmõjus Vabariigi Presidendi 6. juuni 2001. aasta dekreediga nr 380 Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia edilizia (Ehitusvaldkonna õigus- ja haldusnormide konsolideeritud tekst) artikliga 2, normihierarhiselt madalama taseme kohalike õigusnormidega (üldplaneeringud, rakendusnormid) ning eespool nimetatud Vabariigi Presidendi 2001. aasta dekreediga nr 380 artikliga 46, mis näeb ette müügilepingu tühisuse juhul, kui kinnisvara on nõutava loata muudetud, on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimese protokolli artikliga 1, koostoimes [ELL] artiklis 6 ning [Euroopa Liidu põhiõiguste

harta] artikliga 17 ning artikli 52 lõikega 3, kuivõrd tegemist on ebaproportsionaalse ja ebamõistliku sekkumisega omandiõiguse teostamisse, ehkki see on ette nähtud seaduses?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 6. märtsil 2013 — Mac GmbH versus Põllumajandus-, toidu- ja metsandusministeerium

(Kohtuasi C-108/13)

(2013/C 141/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Mac GmbH

Vastustaja: Põllumajandus-, toidu- ja metsandusministeerium

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 34 ja 36 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, millega on taimekaitsevahendile paralleelimpordi korras turule viimise loa andmiseks kehtestatud eelkõige tingimus, et asjaomasel tootel peab olema eksportriigis vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ⁽¹⁾ välja antud turuleviimise luba, ning mis ei võimalda seega paralleelimpordi korras turule viimise luba välja anda tootele, millel on eksportriigis paralleelimpordi korras turule viimise luba ja mis on samane tootega, millel on importriigis turuleviimise luba?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, lk 1; ELT eriväljaanne 03/11, lk 332).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Ordinario di Firenze (Itaalia) 15. märtsil 2013 — Paola C versus Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Kohtuasi C-122/13)

(2013/C 141/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Ordinario di Firenze

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Paola C

Kostja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2004/80/EÜ⁽¹⁾ artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel teatavate kategooriate vägivaldsete või tahtlike kuritegude ohvritele hüvitise ette näha või on liikmesriigid viidatud direktiivi kohaselt hoopis kohustatud kõigi vägivaldsete või tahtlike kuritegude ohvrite hüvitisskeemi kehtestama?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/80/EÜ, mis käsitleb kuriteoohvritele hüvitise maksmist (ELT L 261, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 18. märtsil 2013 — Raytek GmbH, Fluke Europe BV versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-134/13)

(2013/C 141/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

Kas komisjoni 30. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 314/2011 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris⁽¹⁾ on kehtiv osas, milles see klassifitseerib infra-punasoojuskaamerad KN-koodi 9025 19 20 alla?

⁽¹⁾ ELT L 86, lk 57

Reber Holding GmbH & Co. KG 20. märtsil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 17. jaanuari 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-355/09: Reber Holding GmbH & Co. KG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-141/13)

(2013/C 141/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Reber Holding GmbH & Co. KG (esindajad: advokaadid O. Spuhler ja M. Geitz)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

I. tühistada Üldkohtu 17. jaanuari 2013. aasta otsus kohtuasjas T-355/09 ja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 9. juuli 2009. aasta otsus (asi R 623/2008-4);

II. teise võimalusena,

tühistada punktis 1 nimetatud otsus ja saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks;

III. mõista kohtukulud välja vastustajalt apellatsioonimenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus tõlgendas kaubamärgimääruse artikli 42 lõike 2 teistes lauses koosmõjus sama sätte lõikega 3 esitatud „tegeliku kasutamise“ teokooseisu nii, et see sõltub käibe suurusest ning müügikohtade arvust. See ei ole asjakohane juba seetõttu, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei ole kaubamärgi tegeliku kasutamise jaoks kindla käibe saavutamine üleüldse vajalik.

Olgugi et Üldkohus tegi kindlaks, et vastulause esemeks oleva kaubamärgi „Walzertraum“ kasutamist õiguste säilitamiseks šokolaaditoodete jaoks ei esine, ei oleks ta tohtinud oma hindamist lihtsalt lõpetada.

Üldkohus oleks pidanud pärast hindamise esimest etappi uurimist jätkama seoses käsitsi valmistatud šokolaadikomplektidega, silmas pidades Euroopa Kohtu 19. juuni 2012. aasta otsuses kohtuasjas C-307/10 (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata) esitatud põhimõtteid. Seejärel oleks ta pidanud hindama, kas vastulause esemeks oleva kaubamärgi „Walzertraum“ kasutamine õiguste säilitamiseks on piisav käsitsi valmistatud šokolaadikomplektide puhul. Sellele tuleb vastata üheselt jaatavalt. Üldkohus aga sellist hindamist läbi ei viinud.